Go_A, Dumala

Я в середу родилася
Кажуть люди – горе
Не піду за багатого
Бо борода коле
А піду я за такого
Що сіються вуса
Він на мене кивне-моргне
А я засміюся

Виглядала у віконце
Та й засміялася
Вийшла мати воду брати
Та й догадалася
Знаю, доню, знаю, люба
Чого ти смієшся
Може кого полюбила
Та й не признаєшся

Стояла, думала, та й зажурила
Я ж тобі, матінко, не говорила
Ждала його щовечора в садочку
Я ж йому вишила тую сорочку

Я в середу родилася
Кажуть люди – горе
Не піду за багатого
За синєє море
Бо багатий п'є-гуляє
У чужому краю
Та до мене молодої
Листа посилає

«Є у мене і перина
І шовкова постіль
Приїдь мила-чорнобрива
Та до мене в гості
Є у мене срібло-злото
І велика хата
Та немає кому мого
Коня напувати»

Стояла, думала, та й одказала
Я ж тобі серденько не продавала
Да не пиши мені свої листоньки
Я не поїду в чужі сторононьки

А я свого миленького ждала-дожидала
А як сурми засурмили в похід виряджала
А багатий сів на коня у лиху годину
Та й поїхав переждати горе на чужину

Я в середу родилася
Та і не журюся
Кажуть люди – буде лихо
А я не боюся
Бо в милого карі очі
Ще й шабелька гостра
А у тебе коло хати
Лобода поросла
Я в середу родилася
Кажуть люди – горе
Сама знаю

Я в середу родилася

Та й не нарікаю
Сама знаю

Я в середу родилася
Кажуть люди – горе
Пливи-пливи моє горе
За синєє море
Я в середу родилася
Кажуть люди – біда
Пливи-пливи моє горе
За бідою слідом
Відпускаю